

Man faar jo det Indtryk, naar man læser det ærede Medlems Udtalelser. Jeg har selvfølgelig sagt til den højtærede Minister, at det er ganske hen i Vejret, hvad det ærede Medlem Hr. Rytter har sagt. Men det kan selvfølgelig holde Skade paa mangfoldig Vis, at den Slags Udtalelser staaar uimodsagte og urettede.“ Saaledes optræder det ærede Medlem, og jeg maa jo sige, at han der optræder med stor Styrke. Jeg ser, det ærede Medlem oven i Købet smiler og godter sig over de kraftige Udtalelser, han her er kommet med. Det ærede Medlem gaar altsaa ud fra som givet, at jeg sammenblander Bankens Indskud og Bankens Balance. Den eneste Mulighed, det ærede Medlem ikke regner med — den er maaske lidt fjern, mener det ærede Medlem —, er, at det, jeg har opgivet, er rigtigt, og den Mulighed var der dog. Det ærede Medlem vil, naar han tager det Indskud i Banken, som han nævner, og saa ser efter, hvor mange Penge der indestaar i Sparekasserne deroppe, se, at Balancen i Sparekasserne er over 5 Mill. Kr., men af Indskud, som jo selvfølgelig er det, det kommer an paa, indestaar der som samtlige Spareres Tilgodehavender ifølge deres Konti 4 869 488 Kr. i den ene Sparekasse, og i den anden Sparekasse, der er deroppe, er samtlige Spareres Tilgodehavende 235 609 Kr. Jeg vil bede det ærede Medlem om at lægge disse to Tal sammen med det Tal, det ærede Medlem har nævnt paa, hvad der staaar i Banken, saa vil han netop se, at man kommer til mit Tal, og ikke til noget andet Tal.

Det forbavser mig, at det ærede Medlem ikke vidste det i Forvejen, thi Sparekassens Regnskab er offentliggjort paa Færøerne den 16. September, og det var netop nogle Dage senere, at det ærede Medlem kom derop og studerede de færøske Forhold ud og ind. Det ærede Medlem vil altsaa netop have set, hvorledes Situationen var. Jeg haaber nu at have sagt det saa utvetydigt, at det ærede Medlem ikke kan tage fejl deraf.

Maa jeg slutte mine Udtalelser til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen med ikke at henstille til det ærede Medlem at gøre mig en Undskyldning, for jeg ved, at en saadan Henstilling fra en Modstander batter jo meget, meget lidt, men kun med at tillade mig at opløse, hvad det ærede Medlem selv sagde i sin Tale. Det ærede Medlem sagde: „Skulde jeg“ — det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen — „give det ærede Medlem“ — mig — „et godt Raad, saa var det det, at han, saa snart jeg nu gaar ned fra Talerstolen, træder

op og fremsætter en Undskyldning for de urigtige Tal og Paastande, han har fremsat her vedrørende dette Forhold.“ Og senere siger det ærede Medlem: „Man gør altid klogt i, naar man har begaaet en Fejl, straks at tage Konsekvensen deraf og erkende, at man har begaaet denne Fejl. Derfor skulde det ærede Medlem straks rette disse Udtalelser. Naar det ærede Medlem gør det, skal jeg gerne tage Konsekvensen deraf og rette en Udtalelse“ — naa, det sætter jeg nu mindre Pris paa.

Maa jeg endnu kun sige, at det synes, som om det ærede Medlem og jeg er frygtelig uenige angaaende de færøske Forhold. Det er vi dog i Virkeligheden ikke. Vi er uenige om den Fremgangsmaade, vi skal bruge, naar vi hernede i Danmark skal yde Støtte til Færøerne. Det ærede Medlem mener, at den rigtigste Fremgangsmaade er den — jeg kan da ikke opfatte det paa anden Maade — at fremstille Færingernes Kaar saa daarlige som vel muligt. Der er f. Eks. de 88 Dage med Storm af 100 — selvfølgelig mener det ærede Medlem, at det stemmer med de faktiske Forhold — og endvidere udtaler det ærede Medlem, at de økonomisk set er meget langt nede. Jeg tror tværtimod, at man skal fremhæve Kendsgerningerne, og at den rigtige Fremgangsmaade er at sige til det danske Folk: Deroppe er der nogle Folk som, uagtet de arbejder under strenge Forhold, til Tider meget strenge Forhold, dog har opnaaet at kunne sætte Penge i Sparekassen, dog selvfølgelig ikke Penge, der svarer til de Midler, vi hernede har i Banker og Sparekasser. De trænger derfor ogsaa deroppe til at faa Støtte, og den Støtte vil vi hernede fra yde dem i stor Udstrækning, baade af ideelle Grunde og af økonomiske Grunde, fordi det kan betale sig. Vi har med Folk at gøre, hvor det ikke ligefrem er nødvendigt at hjælpe dem for deres Underholds Skyld, men det kan betale sig at hjælpe dem i deres Virksomhed deroppe.

Det synes jeg maa være det rigtige, og derfor haaber jeg, at det ærede Medlem og jeg ogsaa fremdeles kan staa Side om Side, naar Talen er om at søge noget til Færøerne, ligesom vi gjorde det i Fjor, da Talen var om den direkte Forbindelse til Færøerne, hvor vi begge søgte at gøre, hvad vi kunde, og ligeledes, da Talen i Fjor var om en Trawler, hvor vi ogsaa hver for sig søgte at gøre, hvad vi kunde, men vi maa sørge for, at man hernede faar de rigtige Oplysninger, ikke Oplysninger, der gaar ud paa at vække det danske Folks Medlidenhed, men Oplysninger, der gaar ud paa at